

Arrest

nr. 63 025 van 14 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BROECK, die loco advocaat R. COLMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 23 november 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 22 februari 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag van de verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van

de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009 en legt een arbeidscontract voor. De instructie van 19.07.2009 vermeldt echter dat: "... deze instructie niet van toepassing is op personen die een actueel gevaar vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid...". Betrokkene werd op 24.01.2011 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel gedurende 5 jaar voor 15 maanden voor inbreuken op de drugswetgeving. Gezien de strafmaat, het feit dat betrokkene nog steeds haar straf uitzit en de aard van de feiten, kan gesproken worden van een actuele bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Het feit dat betrokkene in België verblijft, Nederlands en Frans zou spreken, een attest maatschappelijke oriëntatie behaalde, actief is in het verenigingsleven, werkwilbig is, een vrienden- en kennissenkring heeft uitgebouwd en getuigenverklaringen voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij voert de exceptie van onontvankelijkheid aan, aangezien geen melding wordt gemaakt van een geschonden rechtsregel.

2.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift het volgende uiteen:

"Het Alexius-akkoord, dat regularisatie tussen 15/09/09 tot 15/12/09 regelt, sluit regularisatie uit voor wie een 'actueel gevaar voor de openbare orde of staatsveiligheid' betekent.

De interpretatie van dit begrip gebeurt echter via instructies, opgelegd door het kabinet van Staatssecretaris Wathelet.

Uit de nota blijkt dat slechts genocide, verkrachting, georganiseerde mensenhandel en moord leiden tot een uitsluiting van regularisatie; Andere misdrijven leiden pas tot uitsluiting indien er een veroordeling tot 18 maand effectieve celstraf is uitgesproken in de laatste vijf jaar. Gezinshoofden mogen tot 2 jaar effectieve celstraf gekregen hebben.

Verzoeker heeft slechts een celstraf opgelopen van 15 maanden effectief.

Verzoeker komt bijgevolg in aanmerking voor regularisatie."

Met bovenstaand betoog laat de verzoekende partij evenwel na op voldoende en duidelijke wijze de rechtsregel aan te geven die zij geschonden acht en een omschrijving te geven van de wijze waarop een rechtsregel of algemeen beginsel van behoorlijk bestuur geschonden werd. In zoverre de verzoekende partij de schending aanvoert van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, wordt erop gewezen dat de instructie van 19 juli 2009 bij arrest van de Raad van State van 9 december 2009 met nummer 197.769 werd vernietigd en aldus met terugwerkende kracht uit de rechtsorde werd verwijderd. De verzoekende partij kan uit het al dan niet voldaan zijn aan bepaalde criteria uit die instructies op zichzelf geen rechtsgrond putten om tot de onwettigheid van de in de bestreden beslissing vervatte beoordeling te besluiten. (RvS van 27 januari 2011, nr. 6455 (c)).

Er dient te worden vastgesteld dat het verzoekschrift geen middel bevat in de zin van de voornoemde bepaling. De exceptie van de verwerende partij is gegrond. Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN